

der et Hus her og et Hus dør, og de ligger i Vejen for en hvilken som helst ordentlig planmæssig Bebyggelse i Fremtiden. Nu har disse Stationsbyer, som voksede op, netop fordi der blev anlagt en Station dør, efterhaanden vokset sig saa store, at en almindelig Byplansregulering er nødvendig, men det viser sig næsten altid, at det er en Umulighed at faa et nogenlunde ordentligt Bybillede ud af disse Stationsbyer, fordi man fra Begyndelsen af har planlagt dem paa en Maade, som har Tilfældighedens Præg. Jeg vil derfor mene, at en saadan Byplanslovgivning særlig vilde kunne faa Betydning i Fremtiden, naar der var Tale om at anlægge nye Statsbaner — ja, for øvrigt ogsaa Privatbaner —, og jeg vil da henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at man, samtidig med at der blev udarbejdet Forslag til nye Banelegemer og Stationsbyerne blev stukket ud paa Kortene, fik en Byplanslovgivning, saaledes at man i Fremtiden ikke havde Lov til at bygge, forinden man havde indhentet Tilladelse hos den paagældende Myndighed. Planerne burde approberes af vedkommende Myndighed og burde forelægges for det høje Ting, samtidig med at disse Jernbaner blev vedtaget. Det vilde afhjælpe et haardt følt Savn og vilde i hvert Fald for Fremtiden forhindre, at de Synder, som Fortiden har begaaet, blev gentaget.

Men der er et videregaaende Forslag, som jeg meget gerne vilde henstille til den højtærede Justitsminister at tage op til Overvejelse, nemlig Forslag om en ny Byggelov. Den Byggelov, vi har for København — for øvrigt ogsaa den, der gælder for Provinsbyerne —, er i høj Grad forældet. Specielt den Byggelovgivning, vi har i København, er af en saadan Beskaffenhed, at den næsten ikke er til at arbejde efter. Vi har flere forskellige Byggelove, som er gældende i København, en Byggelov for det egentlige København og en Byggelov, der er gældende for de indlemmede Distrikter, som ogsaa er blevet København, saaledes at der f. Eks., skønt det yderste Vesterbro ligger lige saa langt ude i Periferien som det indre Amager, gælder to forskellige Byggelove for disse to Bydele; det er naturligvis i høj Grad uheldigt. Men dertil kommer, at de sidste Aartier jo har bragt en hel Række Bygningsmaterialer, som slet ikke staar anført i den nugældende Byggelov, hvor der ogsaa er en hel Række Regulativer, som ingen Tekniker overhovedet kan finde ud af, fordi der er saa mange, at det ene

ofte kommer i Modstrid med det andet. Vi har haft Eksempler paa, at det har voldet det allerstørste Besvær for Ministeriet og for øvrigt ogsaa for de øvrige Myndigheder, som har med Bygningsvæsenet gøre, at finde ud af alt dette.

Det vilde derfor være i høj Grad heldigt, om Byggelovgivningen i Almindelighed kunde blive taget op til Fornyelse. Her vil jeg meget gerne have Lov til at sige, at naar denne Lovgivning skulde tages op, burde de Byggelove, som Staten giver, være i høj Grad enkle. Det, det gælder om, er at angive de store Retningslinier, derimod behøver man ikke i en Statslov at gaa i Enkeltheder, og jeg skal sige, hvorfor jeg mener, at man ikke bør det. Det er, fordi det er saa uendelig besværligt at faa en Byggelov, som Staten giver, ændret. Vi ser i Øjeblikket, at der er udarbejdet et nyt Byggelovforslag for København — som for øvrigt efter min Mening er alt for omfattende —, men det har sine store Vanskeligheder at faa dette Lovforslag gennemført, netop fordi det er saa omfattende. Det har vistnok været over 20 Aar under Udarbejdelse, og der foreligger ikke noget Resultat endnu, og jeg skulde vel ikke tage meget Fejl, om der gaar i alt Fald 20 Aar til, forinden dette Lovforslag vedtages. Jeg vil derfor henstille, om det ikke vilde være rigtigt at gøre disse Statslove enkle og saa som Supplement til dem have kommunale Regulativer, som bedre kunde følge den tekniske Udvikling. Disse Regulativer vilde ogsaa have den Fordel, at de kunde tilpasse efter de lokale Forhold i langt højere Grad, end en Statslov i Almindelighed kan. Jeg vil meget henstille til den højtærede Justitsminister at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg tror, at alle de Hjælpere, som er fornødne til en saadan Lovgivning, det være sig teknisk eller hvilken som helst anden Medhjælp, vilde hilse et saadant Arbejde med Glæde og vilde være medvirkende til at faa disse Ting ført ud i Livet saa hurtigt, som det overhovedet var muligt.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Der er, siden jeg forleden Aften havde Ordet og udtalte mig angaaende det, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) havde talt om, nemlig de daarlige Boligforhold i